Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

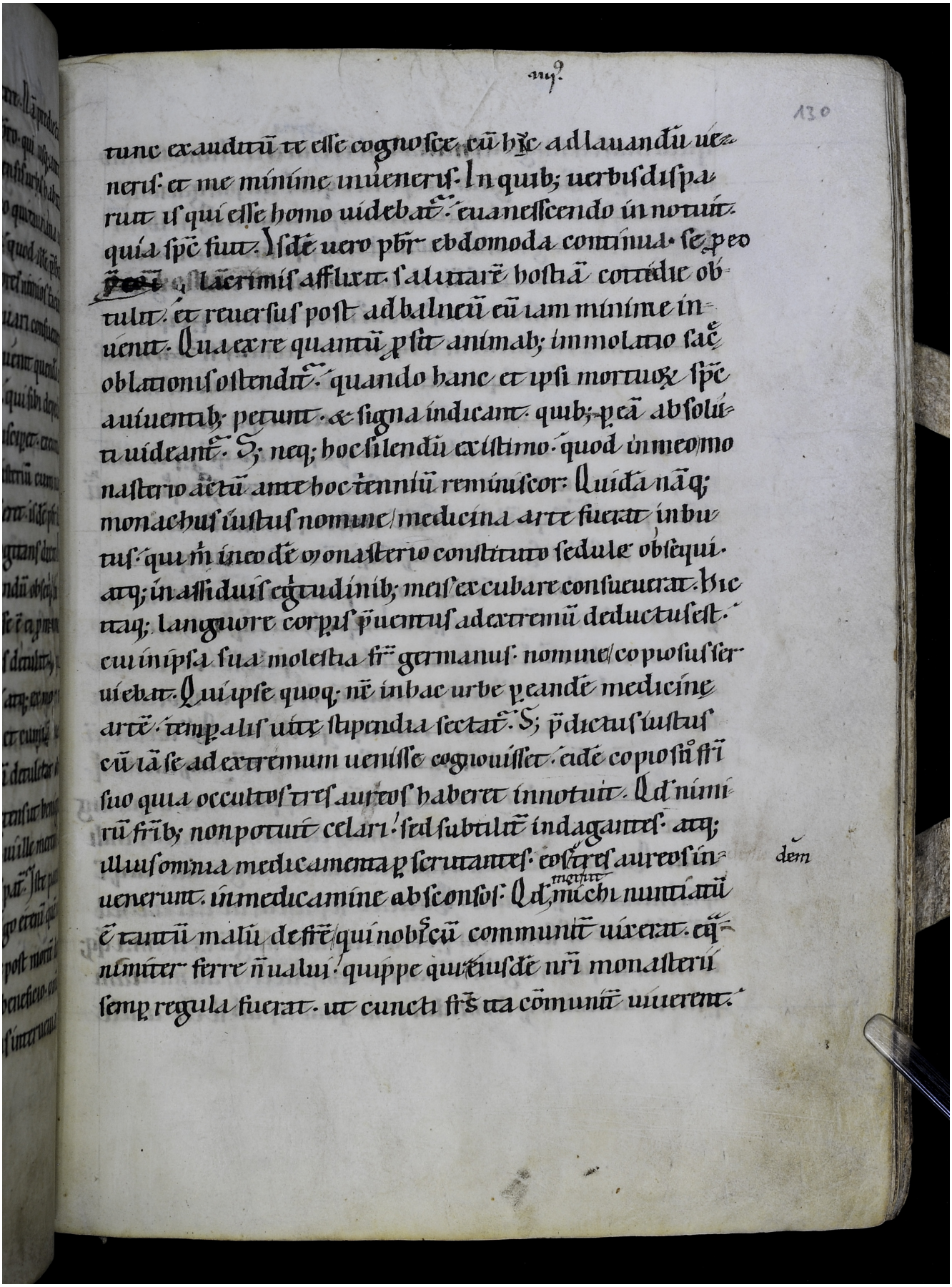

130

tunc exaudituū te esse cognoscere cū hic ad lauandū ue-
neris. et me minime inueneris. In quib; uerbis dispa-
ruit. ut qui esse homo uideb.ātur. euanescendo innotuit.
quia spēs fuit. Isdē uero pbr ebdomoda continua. se p eo
~~pen~~ lacrimis afflixit. salutarē hostiā cottidie ob-
tulit. et reuersus post ad balneū cū iam minime in-
uenit. Qua ex re quantū p sit animab; immolatio sac
oblationis ostendit. quando hanc et ipsi mortuos spē
auiuentab; petunt. et signa indicant. quib; p ea absolu-
ta uideant. Sed neq; hoc silendū existimo. quod in meo mo-
nasterio actū ante hoc tenuitū reminiscor. Quida nāq;
monachus iustus nomine medicina arte fuerat inbu-
tus. qui in eo de o monasterio constituto sedule obsequi-
atq; in assiduis egritudinib; meis excubare consueuerat. Dic
taq; languore corpus puentus ad extremū deductus est.
cui in ipsa sua molestia frē germanus nomine copiosius ser-
uiebat. Qui ipse quoq; nē in hac urbe peandē medicine
artē. temp alis uitę stipendia sectat. Sed p dictus iustus
cū iā se ad extremum uenisse cognouisset. eidē copiosū frī
suo quia occultos tres aureos haberet innotuit. Qd nimi-
rū frīb; non potuit celari. sed subtilitē indagantes. atq;
illius omnia medicamenta p scrutantes. eos tres aureos in-
ueneruit. in medicamine absconsos. Qd mihi nuntiatū
est tantū malū deferē qui nobis cū communitē uiuerat. eq
nimiter ferre ñ ualui. quippe quia eius de nri monasterii
semp regula fuerat. ut cuncti frēs ita cōmunitē uiuerent.

dem